

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 466/2001 van de Commissie van 8 maart 2001 tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Richtlijn 2001/22/EG van de Commissie van 8 maart 2001 tot vaststelling van bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de officiële controle op de maximumgehalten aan lood, cadmium, kwik en 3-MCPD in levensmiddelen** ⁽¹⁾ 14

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2001/182/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 8 maart 2001 tot intrekking van Beschikking 93/351/EEG houdende vaststelling van de analysemethoden, de bemonsteringsschema's en de aan te houden waarden voor kwik in visserijproducten** ⁽¹⁾ [Kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 672] 22

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 466/2001 VAN DE COMMISSIE**van 8 maart 2001****tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen⁽¹⁾, en met name op artikel 2, lid 3,

Na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EEG) nr. 315/93 bepaalt dat er maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen moeten worden gesteld met het oog op de bescherming van de volksgezondheid. Deze maximumgehalten moeten worden vastgesteld in de vorm van een niet-exhaustieve communautaire lijst die gehalten voor eenzelfde verontreiniging in verschillende levensmiddelen kan bevatten. De toe te passen methoden voor monsterneming en analyse kunnen worden gespecificeerd.
- (2) Verordening (EG) nr. 194/97 van de Commissie van 31 januari 1997 tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1566/1999⁽³⁾, is een aantal keren aanzienlijk gewijzigd. Aangezien verdere wijzigingen vereist zijn, moet de tekst duidelijkheidshalve herschreven worden.
- (3) Met het oog op de bescherming van de volksgezondheid is het van essentieel belang dat deze verontreinigingen worden beperkt tot gehalten die toxicologisch aanvaard-

baar zijn. Verdere beperkingen van verontreinigingen moeten worden gerealiseerd wanneer zij door middel van goede productie- of landbouwpraktijken tot stand kunnen worden gebracht, teneinde tot een betere bescherming van de volksgezondheid te komen, in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen.

- (4) Vanwege verschillen in de wetgevingen van lidstaten inzake de maximumgehalten aan verontreinigingen in bepaalde levensmiddelen en de concurrentievervalsing die daarvan het gevolg kan zijn, moeten op communautair niveau maatregelen worden genomen om de eenheid van de markt te vrijwaren, met inachtneming echter van het proportionaliteitsbeginsel.
- (5) De lidstaten moeten passende toezichtmaatregelen vaststellen in verband met de aanwezigheid van verontreinigingen in levensmiddelen.
- (6) Tot op dit moment stelt de communautaire wetgeving geen maximumgehalten aan verontreinigingen in levensmiddelen voor zuigelingen en peuters vast die vallen onder Richtlijn 91/321/EEG van de Commissie⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/50/EG⁽²⁾, en Richtlijn 96/5/EG⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/39/EG⁽⁴⁾. Na overleg met het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding dienen er zo snel mogelijk specifieke maximumgehalten voor dergelijke levensmiddelen te worden vastgesteld. Tot dat moment dienen de in deze verordening vastgestelde maximumgehalten ook voor die levensmiddelen te gelden, voorzover er op nationaal niveau geen strengere norm van toepassing is.

⁽¹⁾ PB L 37 van 13.2.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 31 van 1.2.1997, blz. 48.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 17.

⁽¹⁾ PB L 175 van 4.7.1991, blz. 35.

⁽²⁾ PB L 139, van 2.6.1999, blz. 29.

⁽³⁾ PB L 49 van 28.2.1996, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB L 124 van 18.5.1999, blz. 8.

- (7) Voedsel ingrediënten voor de productie van samengestelde levensmiddelen dienen voordat zij aan het desbetreffende samengestelde levensmiddel worden toegevoegd te voldoen aan de maximumgehalten in deze verordening om verdunning te voorkomen.
- (8) Groenten zijn de voornaamste bron voor de menselijke inname van nitraten. In zijn advies van 22 september 1995 geeft het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding aan dat de normale inname van nitraten in de regel ruim onder de aanvaardbare dagelijkse dosis ligt. Het beveelt desalniettemin aan de inspanningen ter verlaging van de blootstelling aan nitraten via voedsel en water voort te zetten aangezien nitraten in nitrieten en nitrosaminen kunnen worden omgezet, en dringt erop aan goede landbouwpraktijken vast te stellen om zo laag mogelijke nitraatgehalten te garanderen. Het Comité benadrukt dat de bezorgdheid over de aanwezigheid van nitraten geen belemmering hoeft te vormen voor een grotere groenteconsumptie, aangezien groenten een essentiële voedingsfunctie hebben en een belangrijke rol spelen bij gezondheidsbescherming.
- (9) Specifieke maatregelen voor een betere controle op de herkomst van nitraten in combinatie met goede landbouwpraktijken zouden kunnen bijdragen tot een verlaging van de nitraatgehalten in groenten. Ook klimatologische omstandigheden beïnvloeden evenwel de nitraatgehalten in bepaalde groentesoorten. Er zouden dan ook verschillende maximumgehalten voor nitraten in groenten moeten worden vastgesteld afhankelijk van het jaargetijde. De klimatologische omstandigheden variëren sterk tussen de verschillende gebieden in de Gemeenschap. Daarom zou het de lidstaten gedurende een overgangperiode toegestaan moeten worden om de op hun grondgebied verbouwde en voor consumptie bestemde sla en spinazie met nitraatgehalten hoger dan die welke zijn vastgesteld in de punten 1.1 en 1.3 van bijlage I in de handel te brengen, op voorwaarde dat de aanwezige hoeveelheden uit volksgezondheidsoogpunt aanvaardbaar zijn.
- (10) De producenten van sla en spinazie in lidstaten die de hierboven bedoelde toestemming hebben gegeven, dienen hun productiemethoden geleidelijk te wijzigen door het toepassen van de op nationaal niveau aanbevolen goede landbouwpraktijken, om aan het eind van de overgangperiode te voldoen aan de maximumgehalten die op communautair niveau zijn vastgesteld. Er dienen zo snel mogelijk gemeenschappelijke waarden te worden vastgesteld.
- (11) De gehalten voor sla en spinazie moeten vóór 1 januari 2002 herzien en, indien mogelijk, verlaagd worden. Deze herziening stoelt op controles door de lidstaten en de toepassing van goede landbouwpraktijken om de maximumgehalten op het laagste niveau vast te stellen dat redelijkerwijs haalbaar is.
- (12) Bij de controles van nitraatgehalten in sla en spinazie en de toepassing van goede landbouwpraktijken worden middelen gebruikt die evenredig zijn met het beoogde doel en de verkregen controleresultaten, en wordt in het bijzonder rekening gehouden met de risico's en de opgedane ervaring. De toepassing van goede landbouwpraktijken in een aantal lidstaten wordt nauwlettend in de gaten gehouden. Het is daarom belangrijk dat de lidstaten elkaar elk jaar de resultaten van hun controles meedelen en verslag uitbrengen over de genomen maatregelen en de geboekte vooruitgang in verband met de toepassing van goede landbouwpraktijken voor het verlagen van nitraatgehalten, en dat er elk jaar met de lidstaten over deze verslagen van gedachten wordt gewisseld.
- (13) Het maximumgehalte voor vollegrondssla is lager dan voor onder glas gekweekte sla en bij gebrek aan een nauwkeurige etikettering moet voor een efficiënte controle het maximumgehalte voor vollegrondssla ook gelden voor onder glas gekweekte sla.
- (14) Aflatoxinen zijn door sommige *Aspergillus*soorten afgescheiden mycotoxinen die zich tijdens de opslag bij hoge temperaturen en een hoge vochtigheid ontwikkelen. Het zijn genotoxisch carcinogene stoffen die in talrijke levensmiddelen kunnen voorkomen. Voor dergelijke stoffen bestaat geen drempel waaronder geen enkel schadelijk effect wordt waargenomen. Derhalve kan er geen toelaatbare dagelijkse inname worden vastgesteld. Bij de huidige stand van wetenschap en techniek en met de verbeteringen van de productie- en opslagmethoden is het niet mogelijk om de ontwikkeling van deze schimmels en, bijgevolg, de aanwezigheid van aflatoxinen in levensmiddelen geheel te voorkomen. De maximumgehalten moeten derhalve op het laagste niveau worden vastgesteld dat redelijkerwijs haalbaar is.
- (15) Inspanningen om de productie-, oogst- en opslagmethoden te verbeteren teneinde de ontwikkeling van schimmels terug te dringen, moeten worden aangemoedigd. De groep aflatoxinen omvat verschillende verbindingen waarvan de aanwezigheid in levensmiddelen en de toxiciteit variëren en aflatoxine B₁ is veruit de giftigste verbinding. Om veiligheidsredenen is het noodzakelijk zowel het totaalgehalte aan aflatoxinen van levensmiddelen (verbindingen B₁, B₂, G₁ en G₂) als het gehalte aan aflatoxine B₁ te beperken. Aflatoxine M₁ is een stofwisselingsproduct van aflatoxine B₁ en komt voor in melk en melkproducten van dieren die besmet voer hebben gegeten. Hoewel aflatoxine M₁ als een minder gevaarlijke genotoxisch carcinogene stof wordt beschouwd dan aflatoxine B₁, moet de aanwezigheid ervan in melk en melkproducten voor menselijke consumptie, en in het bijzonder voor peuters, worden voorkomen.

- (16) Het is bekend dat de sorteer- en andere fysische behandelingsmethoden een verlaging van het aflatoxinegehalte in aardnoten, noten en gedroogd fruit mogelijk maken. Teneinde de gevolgen voor de handel tot een minimum te beperken, verdient het dan ook de voorkeur hogere aflatoxinegehalten toe te staan voor die producten welke niet voor directe menselijke consumptie of als ingrediënt in levensmiddelen zijn bestemd. In deze gevallen wordt bij het vaststellen van de maximumgehalten voor aflatoxinen rekening gehouden met zowel de bekende mogelijke effecten van de hierboven vermelde behandelingswijzen op respectievelijk aardnoten, noten en gedroogd fruit als de vereiste dat deze producten die voor directe menselijke consumptie of als ingrediënt in levensmiddelen zijn bestemd na behandeling voldoen aan de desbetreffende maximumgehalten. Voor granen kan niet worden uitgesloten dat sorteer- en andere fysische behandelingsmethoden het aflatoxinegehalte verlagen. Om de daadwerkelijke effectiviteit van deze methoden te kunnen controleren en om voor onverwerkte granen, eventueel, specifieke maximumgehalten vast te stellen, gelden voor een beperkte periode de maximumgehalten in bijlage I uitsluitend voor granen en bij de verwerking daarvan verkregen producten die voor directe menselijke consumptie of als ingrediënt in levensmiddelen zijn bestemd. Bij ontstentenis van gegevens die het vaststellen van een specifiek maximumgehalte voor onverwerkte granen, na een bepaalde periode, rechtvaardigen, gelden de maximumgehalten voor granen en de bij de verwerking daarvan verkregen producten die bestemd zijn voor directe menselijke consumptie of als ingrediënt in levensmiddelen ook voor de onverwerkte granen.
- (17) Teneinde de naleving van de verschillende maximumgehalten voor de bedoelde producten effectief te kunnen controleren, is het nodig de precieze bestemming ervan te kennen door middel van een goed etiketteringssysteem. Het in de handel brengen van producten met een te hoog aflatoxinegehalte in onverwerkte vorm, na menging met andere levensmiddelen of als een ingrediënt in andere levensmiddelen is niet toegestaan. Artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 315/93 bepaalt dat de lidstaten hun nationale bepalingen betreffende de maximumgehalten van aflatoxinen in bepaalde levensmiddelen waarvoor geen communautaire bepalingen zijn aangenomen, mogen handhaven.
- (18) De inname van lood kan een ernstig gevaar voor de volksgezondheid opleveren. Lood kan tot een verminderde cognitieve ontwikkeling en intellectuele prestaties bij kinderen en tot een verhoogde bloeddruk en hart- en vaatziekten bij volwassenen leiden. In de afgelopen tien jaar zijn de gehalten in levensmiddelen aanzienlijk afgenomen doordat er naar aanleiding van de toegenomen onderkenning van het volksgezondheidsprobleem op de ontstaansbron gerichte inspanningen zijn ondernomen ter verlaging van de emissie van lood en er verbeteringen zijn aangebracht in de kwaliteitsborging van chemische analysemethoden. In zijn advies van 19 juni 1992 concludeerde het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding dat het gemiddelde loodgehalte in levensmiddelen blijkbaar geen reden tot alarm is, maar dat er evenwel op lange termijn werk gemaakt zou moeten worden van een verdere vermindering van het gemiddelde loodgehalte in levensmiddelen in het algemeen. De maximumgehalten moeten dan ook worden vastgesteld op het laagste niveau dat redelijkerwijs haalbaar is.
- (19) Cadmium kan in het menselijk lichaam accumuleren en tot een verstoorde nierfunctie, beschadiging van het skelet en aantasting van de voortplantingsfunctie leiden. Niet uitgesloten kan worden dat cadmium potentieel kankerverwekkend is bij de mens. In zijn advies van 2 juni 1995 raadde het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding aan meer inspanningen te leveren om de blootstelling aan cadmium via de voeding te verminderen aangezien levensmiddelen de belangrijkste menselijke innamebron van cadmium zijn. De maximumgehalten moeten dan ook worden vastgesteld op het laagste niveau dat redelijkerwijs haalbaar is.
- (20) Methylkwik kan tot storingen in de normale ontwikkeling van de hersens van kinderen leiden en bij hogere waarden neurologische veranderingen bij volwassenen veroorzaken. Kwik verontreinigt met name vis en visserijproducten. Om de volksgezondheid te beschermen, heeft de Commissie in Beschikking 93/351/EEG⁽¹⁾ maximumgehalten aan kwik in vis en visserijproducten vastgesteld. Omwille van de doorzichtigheid dienen de desbetreffende maatregelen in de beschikking in deze verordening opgenomen en bijgewerkt te worden. De gehalten moeten worden vastgesteld op het laagste niveau dat redelijkerwijs haalbaar is, rekening houdende met het feit dat kwik om redenen van fysiologische aard in het weefsel van sommige soorten gemakkelijker wordt opgenomen dan in dat van andere.
- (21) 3-Monochloorpropan-1,2-diol (3-MCPD) wordt gevormd bij de productie van levensmiddelen onder bepaalde omstandigheden. In het bijzonder kan het worden gevormd bij de behandeling van ruwe eiwitten met zoutzuur voor de productie van „gehydrolyseerd plantaardig eiwit”, een smaakverbeterende stof die als ingrediënt in levensmiddelen wordt gebruikt. Door aanpassingen in de productieprocessen is de afgelopen jaren een aanzienlijke verlaging van 3-MCPD in de hierboven genoemde producten bereikt. Onlangs heeft een aantal lidstaten ook hoge concentraties van 3-MCPD in sommige monsters van sojasaus gemeld. Om de toepassing van goede productiepraktijken af te dwingen en de gezondheid van de consument te beschermen, moeten er maximumgehalten aan 3-MCPD worden vastgesteld. In zijn advies van 16 december 1994, dat werd bevestigd op 12 juni 1997, raadde het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding aan om 3-MCPD als een genotoxisch carcinogeen te beschouwen en dat er in levensmiddelen geen resten van 3-MCPD gedetecteerd mogen worden. Uit recentelijk verrichte toxicologische onderzoeken is gebleken dat de stof in vivo als een niet-genotoxisch carcinogeen functioneert.

⁽¹⁾ PB L 144 van 16.6.1993, blz. 23.

- (22) De maximumgehalten aan 3-MCPD in bijlage I worden vastgesteld overeenkomstig het advies van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding. Het Comité zal de toxiciteit van 3-MCPD in het licht van de nieuwe studies opnieuw beoordelen. De juistheid van de maximale gehalten moet worden herzien zodra er een nieuw advies van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding beschikbaar is. De lidstaten wordt verzocht andere levensmiddelen op de aanwezigheid van 3-MCPD te onderzoeken, teneinde te overwegen of het noodzakelijk is maximumgehalten voor bijkomende levensmiddelen vast te stellen.
- (23) Elk maximumgehalte dat op het niveau van de Gemeenschap wordt vastgesteld, moet regelmatig worden herzien teneinde rekening te houden met de ontwikkeling van wetenschappelijke en technische kennis en verbeteringen in productie- of landbouwpraktijken met als doel te komen tot geleidelijk afnemende niveaus.
- (24) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor levensmiddelen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Wanneer de in bijlage I genoemde producten in het verkeer worden gebracht, mag hun gehalte aan verontreinigingen het in die bijlage vastgestelde gehalte niet overschrijden
2. De maximumgehalten die in bijlage I zijn vastgesteld, gelden voor het eetbare gedeelte van de genoemde levensmiddelen.
3. Voor bemonstering en analyse moeten de in bijlage I vastgestelde methoden worden gebruikt.

Artikel 2

1. Voor gedroogde, verdunde, verwerkte of uit verschillende ingrediënten bestaande producten, andere dan die genoemd in artikel 4, lid 1, geldt het maximumgehalte dat in bijlage I is vastgesteld, rekening houdende met respectievelijk
 - a) veranderingen in de concentratie van de verontreiniging als gevolg van het drogen of verdunnen van deze producten,
 - b) veranderingen in de concentratie van de verontreiniging als gevolg van het verwerken van deze producten,
 - c) de relatieve hoeveelheden van de ingrediënten in het product en
 - d) de analytische bepalingsgrens.

De eerste alinea geldt voorzover geen specifieke maximumgehalten voor gedroogde, verdunde, verwerkte of samengestelde producten zijn vastgesteld.

2. De maximumgehalten die in bijlage I worden vastgesteld, gelden ook voor levensmiddelen voor zuigelingen en peuters die onder de Richtlijnen 91/321/EEG en 96/5/EG vallen, voorzover door de nationale wetgeving geen strenger niveau voor de desbetreffende levensmiddelen is vastgesteld, rekening houdende met de veranderingen in de concentratie van de verontreiniging als gevolg van droging, verdunning of verwerking, respectievelijk de relatieve concentraties van de ingrediënten in het product. Uiterlijk op 5 april 2004 zullen specifieke maximumgehalten voor verontreinigingen in de desbetreffende levensmiddelen worden vastgesteld.

3. Onverminderd artikel 3, lid 1, en artikel 4, lid 3, is het verboden producten die niet voldoen aan de in bijlage I vastgestelde maximumgehalten te gebruiken als ingrediënt bij de vervaardiging van samengestelde levensmiddelen.

Artikel 3

1. De lidstaten kunnen, als dit verantwoord is, voorlopig het in het verkeer brengen toestaan van op hun grondgebied geproduceerde en voor verbruik op hun grondgebied bestemde sla en spinazie waarvan het nitraatgehalte hoger is dan de in bijlage I, punten 1.1 en 1.3, vastgestelde waarden, mits goede landbouwpraktijken ten uitvoer worden gelegd om geleidelijk een situatie te bereiken waarin de in deze verordening voorgeschreven gehalten worden nageleefd.

De lidstaten informeren de overige lidstaten en de Commissie ieder jaar over de uitvoering die aan de eerste alinea is gegeven.

2. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 30 juni van elk jaar in kennis van de resultaten van hun controles en brengen verslag uit over de genomen maatregelen en de gemaakte vooruitgang met betrekking tot de toepassing en de verbetering van goede landbouwpraktijken om het nitraatgehalte in sla en spinazie te verlagen. Deze informatie bevat ook de gegevens waarop de goede landbouwpraktijken zijn gebaseerd.

3. De lidstaten die lid 1 niet toepassen, verrichten controles op het nitraatgehalte in sla en spinazie en passen goede landbouwpraktijken toe met gebruikmaking van middelen die in verhouding staan tot het nagestreefde doel en de in het verleden verkregen resultaten, waarbij vooral rekening wordt gehouden met de risico's en de opgedane ervaring.

Artikel 4

1. De maximale gehalten voor aflatoxinen voor de in bijlage I, punten 2.1.1.1 en 2.1.2.1, genoemde producten gelden ook voor de bij de verwerking daarvan verkregen producten, voorzover voor die verwerkte producten geen specifieke maximumgehalten zijn vastgesteld.

2. Wat de aflatoxinegehalten in de in bijlage I, punt 2.1, vermelde producten betreft, is het verboden:

- a) producten die voldoen aan de in bijlage I vastgestelde maximumgehalten, te mengen met producten die niet aan deze maximumgehalten voldoen, of producten die bedoeld zijn om onderworpen te worden aan sortering of waarop andere fysische behandelingen zullen worden toegepast, te mengen met producten die bestemd zijn voor rechtstreekse menselijke consumptie of om te worden gebruikt als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen;
- b) producten die niet aan de in bijlage I, punten 2.1.1.1, 2.1.2.1 en 2.1.3, vastgestelde maximumgehalten voldoen, te gebruiken als ingrediënt voor de vervaardiging van andere levensmiddelen;
- c) verontreinigingen uit de producten te verwijderen door middel van chemische behandelingen.

3. Aardnoten, noten en gedroogde vruchten die niet voldoen aan de in bijlage I, punt 2.1.1.1, vastgestelde maximumgehalten aan aflatoxinen, en granen die niet voldoen aan de in bijlage I, punt 2.1.2.1, vastgestelde maximumgehalten, mogen in het verkeer worden gebracht op voorwaarde dat

- a) deze producten niet bestemd zijn voor rechtstreekse menselijke consumptie of om te worden gebruikt als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen;
- b) ze voldoen aan de in bijlage I, punt 2.1.1.2, vastgestelde maximumgehalten voor aardnoten en aan de in bijlage I, punt 2.1.1.3, van vastgestelde maximumgehalten voor noten en gedroogde vruchten;
- c) ze ervoor bestemd zijn om achteraf te worden gesorteerd of te worden onderworpen aan andere fysische behandelingen, zodat na deze behandeling de in bijlage I, punten 2.1.1.1 en 2.1.2.1, vastgestelde maximumgehalten niet worden overschreden en de behandeling zelf geen andere schadelijke reststoffen doet ontstaan;
- d) ze een etiket hebben waarop duidelijk de bestemming staat aangegeven en dat de vermelding „Product dat verplicht moet worden gesorteerd of waarop verplicht andere fysische behandelingen moeten worden toegepast om het niveau van verontreiniging met aflatoxinen te verlagen, voordat het wordt bestemd voor menselijke consumptie of voor gebruik als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen” bevat.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtsreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 2001.

Artikel 5

1. Op basis van de resultaten van de door de lidstaten verrichte controles op de inachtneming van de in bijlage I, deel 1, van vastgestelde maximumgehalten, de verslagen met betrekking tot de toepassing en de verbetering van de goede landbouwpraktijken om de nitraatgehalten te verlagen en de evaluatie van de gegevens waarop de lidstaten hun goede landbouwpraktijken hebben gebaseerd, dient de Commissie om de vijf jaar, en voor het eerst vóór 1 januari 2002, de maximumgehalten opnieuw te bezien met als uiteindelijk doel het verlagen van die gehalten.

2. Op basis van nieuwe wetenschappelijke gegevens en de resultaten van de door de lidstaten verrichte controles op de inachtneming van de in bijlage I, delen 3 en 4, vastgestelde maximumgehalten aan zware metalen en 3-MCPD, dient de Commissie om de vijf jaar en voor het eerst vóór 5 april 2003 de maximumgehalten opnieuw te bezien met als uiteindelijk doel het verzekeren van een hoog niveau van bescherming van de gezondheid van de consumenten.

Artikel 6

Verordening (EG) nr. 194/97 wordt met ingang van 5 april 2002 ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de in bijlage II opgenomen concordantietabel.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf 5 april 2002. Bijlage I, delen 3 (zware metalen) en 4 (3-MCPD), is niet van toepassing op producten die vóór deze datum wettelijk in de Gemeenschap in de handel zijn gebracht.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

MAXIMUMGEHALTEN AAN BEPAALDE VERONTREINIGINGEN IN LEVENSMIDDELEN

Deel 1: Nitraten ⁽¹⁾

Product	Maximumgehalte (mg NO ₃ /kg)		Bemonsteringsmethode	Referentie-analyse-methode
1.1. Spinazie ⁽²⁾ (Spinacia oleracea)	Geoogst van 1 november t/m 31 maart: Richtlijn 79/700/EEG van de Commissie	3 000 ⁽³⁾ 2 500 ⁽³⁾	Geoogst van 1 april t/m 31 oktober: ⁽⁴⁾	
1.2. Spinazieconserven of diepgevroren spinazie		2 000	Richtlijn 79/700/EEG	
1.3. Sla (Lactuca sativa L.) (onder glas gekweekte en vollegrondssla)	Geoogst van 1 oktober t/m 31 maart: Geoogst van 1 april t/m 30 september: met uitzondering van vollegrondssla geoogst van 1 mei t/m 31 augustus	4 500 ⁽³⁾ 3 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ 2 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	Richtlijn 79/700/EEG. Elk laboratoriummonster dient echter uit ten minste tien kroppen te bestaan.	

Deel 2: Mycotoxinen

Product	Maximumgehalte (µg/kg)			Bemonsteringsmethode	Prestatiecriteria voor analysemethoden
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1. AFLATOXINEN ⁽¹⁾					
2.1.1. Aardnoten, noten en gedroogde vruchten					
2.1.1.1. Aardnoten, noten en gedroogde vruchten en producten die bij de verwerking daarvan zijn verkregen, die bestemd zijn voor rechtstreekse menselijke consumptie of om te worden gebruikt als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen	2 ⁽⁶⁾	4 ⁽⁶⁾	—	Richtlijn 98/53/EG van de Commissie ⁽⁷⁾	Richtlijn 98/53/EG
2.1.1.2. Aardnoten die worden gesorteerd of waarop een andere fysische behandeling wordt toegepast, vóór menselijke consumptie of gebruik als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen	8 ⁽⁶⁾	15 ⁽⁶⁾	—	Richtlijn 98/53/EG	Richtlijn 98/53/EG

Product	Maximumgehalten (µg/kg)			Bemonsteringsmethode	Prestatiecriteria voor analysemethoden
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1.1.3. Noten en gedroogde vruchten die worden gesorteerd of waarop een andere fysische behandeling wordt toegepast, vóór menselijke consumptie of gebruik als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen	5 ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	10 ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	—	Richtlijn 98/53/EG	Richtlijn 98/53/EG
2.1.2. Granen (waaronder boekweit (<i>Fagopyrum</i> sp.))					
2.1.2.1. Granen (waaronder boekweit (<i>Fagopyrum</i> sp.)) en producten die bij de verwerking daarvan zijn verkregen, die bestemd zijn voor rechtstreekse menselijke consumptie of om gebruikt te worden als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen	2	4	—	Richtlijn 98/53/EG	Richtlijn 98/53/EG
2.1.2.2. Granen (waaronder boekweit (<i>Fagopyrum</i> sp.)) die gesorteerd worden of waarop een andere fysische behandeling wordt toegepast, vóór menselijke consumptie of gebruik als ingrediënt bij de vervaardiging van levensmiddelen	— ⁽⁹⁾	— ⁽⁹⁾	—	Richtlijn 98/53/EG	Richtlijn 98/53/EG
2.1.3. Melk (rauwe melk, melk voor producten op basis van melk en warmtebehandelde melk zoals bedoeld in Richtlijn 92/46/EEG ⁽¹⁰⁾ van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/71/EG ⁽¹¹⁾)	—	—	0,05	Richtlijn 98/53/EG	Richtlijn 98/53/EG

Deel 3: Zware metalen

Product	Maximumgehalte (mg/kg vers gewicht)	Prestatiecriteria voor bemonstering	Prestatiecriteria voor analysemethoden
3.1. LOOD (Pb)			
3.1.1. Koemelk (rauwe melk, melk voor melkproducten en warmtebehandelde melk zoals bedoeld in Richtlijn 92/46/EEG)	0,02	Richtlijn 2001/22/EG van de Commissie ⁽¹²⁾	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.2. Zuigelingenvoeding en opvolgzuigelingenvoeding zoals bedoeld in Richtlijn 91/321/EEG ⁽¹³⁾	0,02	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG

Product	Maximumgehalte (mg/kg vers gewicht)	Prestatiecriteria voor bemonstering	Prestatiecriteria voor analysemethoden
3.1.3. Vlees van runderen, schapen, varkens en pluimvee zoals bedoeld in artikel 2, onder a), van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad ⁽¹⁴⁾ , laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG ⁽¹⁵⁾ en artikel 2, lid 1, van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad ⁽¹⁶⁾ , laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/79/EG ⁽¹⁷⁾ , met uitzondering van slachtafvalen zoals bedoeld in artikel 2, onder e), van Richtlijn 64/433/EEG en artikel 2, lid 5, van Richtlijn 71/118/EEG	0,1	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.3.1. Eetbare slachtafvalen van runderen, schapen, varkens en pluimvee zoals bedoeld in artikel 2, onder e), van Richtlijn 64/433/EEG en artikel 2, lid 5, van Richtlijn 71/118/EEG	0,5	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.4. Vlees van visserijproducten zoals bedoeld in de categorieën a), b) en e) van de lijst in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 104/2000 ⁽¹⁸⁾ van de Raad, met uitzondering van de in punt 3.1.4.1 vermelde vissoorten	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.4.1. Vlees van aal (<i>Anguilla anguilla</i>), diklipharder (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), Franse tong (<i>Dicologlossa cuneata</i>), gevlekte zeebaars (<i>Dicentrarchus punctatus</i>), horsmakreel (<i>Trachurus trachurus</i>), knorvis (<i>Pomadasys benneti</i>), sardien (<i>Sardina pilchardus</i>) tweebandenbrasem (<i>Diplodus vulgaris</i>)	0,4	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.5. Schaaldieren, met uitzondering van bruin vlees van krab	0,5	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.6. Tweekleppige weekdieren	1,0	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.7. Koppotigen (zonder ingewanden)	1,0	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.8. Granen (waaronder boekweit) en peulvruchten	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG

Product	Maximumgehalte (mg/kg vers gewicht)	Prestatiecriteria voor bemonstering	Prestatiecriteria voor analysemethoden
3.1.9. Groenten zoals bedoeld in artikel 1 van Richtlijn 90/642/EEG van de Raad ⁽¹⁹⁾ , laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/48/EG van de Commissie ⁽²⁰⁾ , met uitzondering van brassica, bladgroenten, verse kruiden en alle fungi. Wat aardappelen betreft, geldt het maximumgehalte voor geschilde aardappelen.	0,1	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.9.1. Brassica, bladgroenten en alle gekweekte fungi	0,3	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.10. Fruit zoals bedoeld in artikel 1 van Richtlijn 90/642/EEG, met uitzondering van bessen en klein fruit	0,1	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.10.1. Bessen en klein fruit zoals bedoeld in artikel 1 van Richtlijn 90/642/EEG	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.11. Vetten en oliën, waaronder melkvet	0,1	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.12. Vruchtensappen, geconcentreerde vruchtensappen (bestemd voor rechtstreekse consumptie) en vruchtennectars zoals bedoeld in Richtlijn 93/77/EEG(21) van de Raad ⁽²¹⁾	0,05	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.1.13. Wijnen zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad ⁽²²⁾ (waaronder mousserende wijnen en met uitzondering van likeurwijnen), gearomatiseerde wijnen, gearomatiseerde dranken op basis van wijn, gearomatiseerde cocktails van wijnbouwproducten zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad ⁽²³⁾ , en ciders, perenwijn en fruitwijnen. Het maximumgehalte geldt voor producten van de fruitoogst 2001 en daarna	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG

Product	Maximumgehalte (mg/kg vers gewicht)	Prestatiecriteria voor bemonstering	Prestatiecriteria voor analysemethoden
3.2. CADMIUM (Cd)			
3.2.1. Vlees van runderen, schapen, varkens en pluimvee zoals bedoeld in artikel 2, onder a, van Richtlijn 64/433/EEG en artikel 2, lid 1 van Richtlijn 71/118/EEG, met uitzondering van slachtafvalen zoals bedoeld in artikel 2, onder e), van Richtlijn 64/433/EEG en artikel 2, lid 5, van Richtlijn 71/118/EEG	0,05	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.2. Paardenvlees	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.3. Runder-, schapen-, varkens- en pluimveelever	0,5	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.4. Runder-, schapen-, varkens- en pluimveeieren	1,0	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.5. Vlees van visserijproducten zoals bedoeld in de categorieën a), b) en e) van de lijst in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 104/2000, met uitzondering van de in punt 3.2.5.1 vermelde vissoorten	0,05	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.5.1. Vlees van aal (<i>Anguilla anguilla</i>), ansjovis (<i>Engraulis encrasicolus</i>), diklipharder (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), Franse tong (<i>Dicologlossa cuneata</i>), haanvis (<i>Luvarus imperialis</i>), horsmakreel (<i>Trachurus trachurus</i>), knorvis (<i>Pomadasy benneti</i>), sardien (<i>Sardina pilchardus</i>) tweebandenbrasem (<i>Diplodus vulgaris</i>)	0,1	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.6. Schaaldieren, met uitzondering van bruin vlees van krab	0,5	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.7. Tweekleppige weekdieren	1,0	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.8. Koppotigen (zonder ingewanden)	1,0	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.9. Granen, met uitzondering van zemelen, kiemen, tarwe en rijst	0,1	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG

Product	Maximumgehalte (mg/kg vers gewicht)	Prestatiecriteria voor bemonstering	Prestatiecriteria voor analysemethoden
3.2.9.1. Zemelen, kiemen, tarwe en rijst	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.10. Sojabonen	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.11. Groenten en fruit zoals bedoeld in artikel 1 van Richtlijn 90/642/EEG, met uitzondering van bladgroenten, verse kruiden, alle fungi, stengelgroenten, wortelgroenten en aardappelen	0,05	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.11.1. Bladgroenten, verse kruiden, knolselderij en alle gekweekte fungi	0,2	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.2.11.2. Stengelgroenten, wortelgroenten en aardappelen, met uitzondering van knolselderij. In het geval van aardappelen is het maximumgehalte van toepassing op geschilde aardappelen	0,1	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.3. KWIK			
3.3.1. Visserijproducten, met uitzondering van de in punt 3.3.1.1 vermelde soorten	0,5	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
3.3.1.1. Bandvis (<i>Centroscymnes coelepis</i>) Blauwe leng (<i>Molva dipterygia</i>) Boniet (<i>Sarda spp.</i>) Boniet van het geslacht <i>Euthynnus</i> (<i>Euthynnus spp.</i>) Haai (alle soorten) Haarstaartvis (<i>Lepidopus caudatus</i> , <i>Aphanopus carbo</i>) Heilbot (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>) Marlijn (<i>Makaira spp.</i>) Ongestreepte bonito (<i>Orcynopsis unicolor</i>) Paling of aal (<i>Anguilla spp.</i>) Rog (<i>Raja spp.</i>) Roodbaars (<i>Sebastes marinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>) Snoek (<i>Esox lucius</i>) Snoekmakreel (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i> , <i>Ruvettus pretiosus</i> , <i>Gempylus serpens</i>) Steur (<i>Acipenser spp.</i>) Tonijn (<i>Thunnus spp.</i>) Zeebaars (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Zeeduivel (<i>Lophius spp.</i>) Zeewolf (<i>Anarhichas lupus</i>) Zeilvis (<i>Istiophorus platypterus</i>) Zwaardvis (<i>Xiphias gladius</i>)	1,0	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG

Deel 4: 3-Monochloorpropaan-1,2-diol (3-MCPD)

Product	Maximum-gehalte (mg/kg)	Prestatiecriteria voor bemonstering	Prestatiecriteria voor analysemethoden
4.1. Gehydrolyseerd plantaardig eiwit ⁽²⁴⁾	0,02	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG
4.2. Sojasaus ⁽²⁴⁾	0,02	Richtlijn 2001/22/EG	Richtlijn 2001/22/EG

⁽¹⁾ Dit deel staat reeds in Verordening (EG) nr. 194/97 en wordt hier ongewijzigd overgenomen.

⁽²⁾ Het maximumgehalte voor spinazie is niet van toepassing voor spinazie die zal worden verwerkt en die rechtstreeks in bulk wordt vervoerd van het veld naar het verwerkende bedrijf.

⁽³⁾ Zal overeenkomstig artikel 5, lid 1, vóór 1 januari 2002 opnieuw worden gezien.

⁽⁴⁾ PB L 207 van 15.8.1979, blz. 26.

⁽⁵⁾ Bij gebrek aan aangepaste etikettering waarin de productiemethode is vermeld, is het voor vollegrondssla vastgestelde maximumgehalte van toepassing.

⁽⁶⁾ De maximumgehalten gelden voor het eetbare gedeelte van aardnoten, noten en gedroogde vruchten. Bij de analyse van noten „in de dop” wordt bij het vaststellen van het aflatoxinegehalte alle verontreiniging geacht zich op het eetbare gedeelte van de noten te bevinden.

⁽⁷⁾ PB L 201 van 17.7.1998, blz. 93.

⁽⁸⁾ De maximumgehalten worden vóór 1 juli 2001 overeenkomstig de wetenschappelijke en technologische vooruitgang opnieuw gezien.

⁽⁹⁾ Voorzover vóór 1 juli 2001 geen specifiek maximumgehalte wordt vastgesteld, gelden de in punt 2.1.2.1 van de tabel opgenomen gehalten na die datum voor de in dat punt genoemde granen.

⁽¹⁰⁾ PB L 268 van 14.9.1992, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 33.

⁽¹²⁾ Zie bladzijde 14 van dit Publicatieblad.

⁽¹³⁾ Het maximumgehalte geldt voor het product zoals aangeboden voor gebruik of als gereconstitueerd volgens de aanwijzingen van de fabrikant.

⁽¹⁴⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.

⁽¹⁵⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7.

⁽¹⁶⁾ PB L 55 van 8.3.1971, blz. 23.

⁽¹⁷⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 31.

⁽¹⁸⁾ PB L 17 van 21.1.2000, blz. 22.

⁽¹⁹⁾ PB L 350 van 14.12.1990, blz. 71.

⁽²⁰⁾ PB L 197 van 3.8.2000, blz. 26.

⁽²¹⁾ PB L 244 van 30.9.1993, blz. 23.

⁽²²⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

⁽²³⁾ PB L 149 van 14.6.1991, blz. 1.

⁽²⁴⁾ Het aangegeven maximumgehalte geldt voor het vloeibare product met 40 % droge stof, hetgeen overeenkomt met een maximumgehalte van 0,025 mg/kg in de droge stof. Het gehalte moet overeenkomstig het gehalte aan droge stof in het product evenredig worden aangepast.

BIJLAGE II

CONCORDANTIETABEL

Deze verordening	Verordening (EG) nr. 194/97
—	Artikel 1
Artikel 1, lid 1	Artikel 2, lid 1, onder a)
Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1, onder b)
Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1, onder c)
Artikel 3, lid 1	Artikel 2, lid 2
Artikel 3, lid 1	Artikel 2, lid 3
Artikel 4, lid 2	Artikel 2, lid 4
Artikel 4, lid 3	Artikel 2, lid 5
Artikel 3, lid 2	Artikel 3, eerste alinea
Artikel 3, lid 3	Artikel 3, tweede alinea
Artikel 5, lid 1	Artikel 3, derde alinea
Artikel 1, lid 3	Artikel 4
Bijlage I, deel 1 „Nitraten”	Bijlage, I „Landbouwverontreinigingen”, punt 1 „Nitraten”
Bijlage I, deel 2 „Mycotoxinen”	Bijlage, I „Landbouwverontreinigingen”, punt 2 „Mycotoxinen”
—	Bijlage, II „Andere verontreinigingen”

RICHTLIJN 2001/22/EG VAN DE COMMISSIE**van 8 maart 2001****tot vaststelling van bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de officiële controle op de maximumgehalten aan lood, cadmium, kwik en 3-MCPD in levensmiddelen****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 85/591/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de invoering van communautaire bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de controle van voor menselijke voeding bestemde levensmiddelen⁽¹⁾, en met name op artikel 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen⁽²⁾ bepaalt dat er maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen moeten worden vastgesteld met het oog op de bescherming van de volksgezondheid.
- (2) Verordening (EG) nr. 466/2001 van de Commissie van 8 maart 2001 tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen⁽³⁾ legt onder andere maximumgehalten vast voor lood, cadmium, kwik en 3-monochloorpropan-1,2-diol (3-MCPD) in levensmiddelen en verwijst naar de maatregelen tot vaststelling van de te gebruiken bemonsteringswijzen en analysemethoden.
- (3) Bij Richtlijn 89/397/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen⁽⁴⁾ zijn de algemene beginselen voor de uitoefening van de controle op levensmiddelen vastgesteld. Bij Richtlijn 93/99/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen⁽⁵⁾ is een regeling ingesteld betreffende kwaliteitsnormen voor laboratoria die in opdracht van de lidstaten officiële controles op levensmiddelen verrichten.

(4) De bemonstering is zeer belangrijk om representatieve resultaten te verkrijgen voor de bepaling van het gehalte aan verontreinigingen, die zeer ongelijkmatig over de partij verdeeld kunnen zijn.

(5) Bij Richtlijn 85/591/EEG zijn algemene criteria voor bemonsteringswijzen en analysemethoden vastgesteld, maar in sommige gevallen zijn specifiekere criteria nodig om te garanderen dat de met de controles belaste laboratoria analysemethoden van een vergelijkbaar niveau gebruiken.

(6) De bepalingen inzake de bemonsteringswijzen en de analysemethoden worden vastgesteld op basis van de huidige kennis en moeten kunnen worden aangepast aan de ontwikkeling van wetenschap en techniek.

(7) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor levensmiddelen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de bemonstering voor de officiële controle op de maximumgehalten aan lood, cadmium, kwik en 3-MCPD in levensmiddelen wordt uitgevoerd overeenkomstig bijlage I bij deze richtlijn.

Artikel 2

De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de bereiding van de monsters en de analysemethoden voor de officiële controle op de maximumgehalten aan lood, cadmium, kwik en 3-MCPD in levensmiddelen voldoen aan de criteria van bijlage II bij deze richtlijn.

(1) PB L 372 van 31.12.1985, blz. 50.

(2) PB L 37 van 13.2.1993, blz. 1.

(3) Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

(4) PB L 186 van 30.6.1989, blz. 23.

(5) PB L 290 van 24.11.1993, blz. 14.

Artikel 3

De lidstaten doen uiterlijk op 5 april 2003 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 maart 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

WIJZEN VAN BEMONSTERING VOOR DE OFFICIËLE CONTROLE OP HET GEHALTE AAN LOOD, CADMIUM, KWIK EN 3-MCPD IN BEPAALDE LEVENSMIDDELEN

1. DOEL EN TOEPASSINGSGEBIED

De monsters voor de officiële controle op de gehalten aan lood, cadmium, kwik en 3-MCPD in levensmiddelen worden genomen overeenkomstig de onderstaande methoden. De op die manier verkregen verzamelmonsters worden geacht representatief te zijn voor de partijen of subpartijen waarvan zij zijn genomen. Op basis van de gehalten die in de laboratoriummonsters worden geconstateerd, wordt bepaald of de partijen voldoen aan de bij Verordening (EG) nr. 466/2001 vastgestelde maximumgehalten.

2. DEFINITIES

Partij: een identificeerbare in één keer geleverde hoeveelheid van een bepaald levensmiddel waarvan de ambtenaar gemeenschappelijke kenmerken, zoals oorsprong, soort, verpakkingstype, verpakker, geadresseerde of merktekens, heeft geconstateerd. In geval van vissen dienen ook de afmetingen van de vissen vergelijkbaar te zijn.

Subpartij: aangeduid deel van een grotere partij waarop de bemonsteringsmethode zal worden toegepast. Elke subpartij moet fysiek van de hoofdp partij gescheiden zijn en moet kunnen worden geïdentificeerd.

Basisonster: een hoeveelheid product die op één enkele plaats uit de partij of de subpartij is genomen.

Verzamelmonster: het totaal van alle uit de partij of de subpartij genomen basisonsters.

Laboratoriummonster: voor het laboratorium bestemd monster.

3. ALGEMENE BEPALINGEN

3.1. **Personeel**

De monsters worden genomen door een gekwalificeerde persoon die daartoe gemachtigd is overeenkomstig de in de lidstaat geldende voorschriften.

3.2. **Te bemonsteren product**

Elke partij die moet worden geanalyseerd, wordt afzonderlijk bemonsterd.

3.3. **Voorzorgsmaatregelen**

Bij de bemonstering en de bereiding van de laboratoriummonsters moet worden voorkomen dat zich veranderingen voordoen waardoor het gehalte aan lood, cadmium, kwik en 3-MCPD kan veranderen en de analyses of de representativiteit van het verzamelmonster kunnen worden beïnvloed.

3.4. **Basisonsters**

De basisonsters worden zoveel mogelijk op verschillende plaatsen uit de partij of de subpartij genomen. Als hiervan wordt afgeweken, wordt dit in het in punt 3.8 bedoelde verslag vermeld.

3.5. Bereiding van het verzamelmonster

Het verzamelmonster wordt verkregen door alle basisonsters bij elkaar te voegen. Het moet een gewicht van minimaal 1 kg hebben, behalve als dat niet uitvoerbaar is, bijvoorbeeld als een enkele verpakking bemonsterd is.

3.6. Verdeling van het verzamelmonster in laboratoriummonsters voor controle-, verhaal- en arbitrageoel-einden

De laboratoriummonsters voor controle-, verhaal- en arbitrageoel-einden worden genomen uit het gehomogeniseerde verzamelmonster, mits deze procedure met de regelgeving van de lidstaat in overeenstemming is. De grootte van de laboratoriummonsters voor controledoel-einden moet zodanig zijn dat ten minste duplo-analyses mogelijk zijn.

3.7. Verpakking en verzending van de verzamel- en laboratoriummonsters

Elk verzamel- en laboratoriummonster wordt in een schone recipiënt van inert materiaal geplaatst die een degelijke bescherming biedt tegen verontreiniging, verlies van analyten door adsorptie aan de binnenwand van de recipiënt en beschadiging tijdens het vervoer. Voorts wordt het nodige gedaan om verandering in de samenstelling van de verzamel- en laboratoriummonsters tijdens vervoer of opslag te voorkomen.

3.8. Verzending en etikettering van de verzamel- en laboratoriummonsters

Elk officieel monster wordt op de plaats van bemonstering verzegeld en geïdentificeerd volgens de in de lidstaat geldende voorschriften. Van elke bemonstering wordt een bemonsteringsverslag opgesteld aan de hand waarvan de bemonsterde partij ondubbelzinnig kan worden geïdentificeerd; hierin worden bemonsteringsdatum en -plaats en alle andere voor de analist nuttige gegevens vermeld.

4. BEMONSTERING

De bemonstering gebeurt idealiter op het punt waar het product de voedselketen binnenkomt en een afzonderlijke partij identificeerbaar is. Bij de gebruikte bemonsteringswijze wordt ervoor gezorgd dat het verzamelmonster representatief is voor de te controleren partij.

4.1. Aantal basisonsters

In geval van vloeibare producten waarbij ervan uitgegaan mag worden dat de verontreiniging in kwestie in een partij homogeen verdeeld is, volstaat het om één basisonster per partij te nemen, dat dan het verzamelmonster is. Het partijnummer moet worden vermeld. Vloeibare producten die gehydrolyseerd plantaardig eiwit (HVP) of vloeibare sojasaus bevatten, worden goed geschud of op andere geschikte wijze gehomogeniseerd alvorens het basisonster wordt genomen.

Voor andere producten is het minimumaantal basisonsters dat van de partij dient te worden genomen in tabel 1 aangegeven. De basisonsters moeten van vergelijkbaar gewicht zijn. Als hiervan wordt afgeweken, wordt dit in het in punt 3.8 bedoelde verslag vermeld.

Tabel 1: Minimumaantal van de partij te nemen basisonsters

Gewicht van de partij (in kg)	Minimumaantal basisonsters
< 50	3
van 50 tot 500	5
> 500	10

Indien de partij uit afzonderlijke verpakkingen bestaat, wordt voor het verzamelmonster een aantal verpakkingen genomen overeenkomstig tabel 2.

Tabel 2: Aantal voor de vorming van het verzamelmonster te bemonsteren verpakkingen (basismonsters) ingeval de partij uit afzonderlijke verpakkingen bestaat

Aantal verpakkingen of eenheden in de partij	Aantal te bemonsteren verpakkingen of eenheden
1-25	1 verpakking of eenheid
26-100	circa 5 %, minimaal 2 verpakkingen of eenheden
100	circa 5 %, maximaal 10 verpakkingen of eenheden

5. OVEREENSTEMMING VAN DE PARTIJ OF SUBPARTIJ MET DE EISEN

Het controlelaboratorium voert op het laboratoriummonster voor controledoeleinden minimaal twee onafhankelijke bepalingen uit en berekent het gemiddelde van de resultaten daarvan. De partij wordt aanvaard als het gemiddelde niet hoger is dan het desbetreffende maximumgehalte als vastgelegd in Verordening (EG) nr. 466/2001 van de Commissie. Als het gemiddelde het betrokken maximumgehalte overschrijdt, wordt de partij geweigerd.

BIJLAGE II

BEREIDING VAN DE MONSTERS EN ALGEMENE CRITERIA VOOR DE ANALYSEMETHODEN DIE WORDEN GEBRUIKT VOOR DE OFFICIËLE CONTROLE OP HET GEHALTE AAN LOOD, CADMIUM, KWIK EN 3-MCPD IN BEPAALDE LEVENSMIDDELEN

1. INLEIDING

Eerste vereiste is dat een representatief, homogeen laboratoriummonster wordt verkregen zonder dat daarbij secundaire verontreinigingen worden geïntroduceerd.

2. SPECIFIEKE MONSTERBEREIDINGSPROCEDURES VOOR LOOD, CADMIUM EN KWIK

Er bestaan tal van geschikte specifieke monsterbereidingsprocedures die voor de betrokken producten kunnen worden gebruikt. De procedures zoals beschreven in de ontwerp-CEN-norm „Foodstuffs — Determination of Trace Elements — Performance Criteria and General Considerations” (4) bleken te voldoen, maar andere procedures kunnen evenzeer bruikbaar zijn.

Ongeacht de procedure moet op de volgende punten worden gelet:

- tweekleppige weekdieren, schaaldieren en kleine vissen: bij deze dieren, die doorgaans in hun geheel worden gegeten, moeten de ingewanden in het te analyseren materiaal worden meegenomen;
- groenten: alleen het eetbare gedeelte wordt onderzocht, met inachtneming van de voorschriften van Verordening (EG) nr. 466/2001 van de Commissie.

3. DOOR DE LABORATORIA TOE TE PASSEN ANALYSEMETHODEN EN VOORSCHRIFTEN INZAKE DE CONTROLE OP DE LABORATORIA

3.1. Definities

Hieronder worden enkele van de meest gebruikelijke definities gegeven die voor de laboratoria van toepassing zijn.

r = herhaalbaarheid: waarde waarvoor geldt dat het absolute verschil tussen de resultaten van twee afzonderlijke bepalingen die onder herhaalbaarheidsomstandigheden zijn uitgevoerd (hetzelfde monster, dezelfde persoon, dezelfde apparatuur, hetzelfde laboratorium, en kort na elkaar) met de gekozen waarschijnlijkheid (in principe 95 %) daarbeneden ligt, zodat $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = standaardafwijking, berekend op basis van resultaten die onder herhaalbaarheidsomstandigheden zijn verkregen.

RSD_r = relatieve standaardafwijking, berekend op basis van resultaten die onder herhaalbaarheidsomstandigheden zijn verkregen $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$, waarbij \bar{x} het gemiddelde is van de resultaten voor alle laboratoria en alle monsters.

R = reproduceerbaarheid: waarde waarvoor geldt dat het absolute verschil tussen de resultaten van afzonderlijke bepalingen die onder reproduceerbaarheidsomstandigheden zijn uitgevoerd (identiek monstermateriaal, bepalingen met de gestandaardiseerde testmethode uitgevoerd door personen in verschillende laboratoria) met de gekozen waarschijnlijkheid (in principe 95 %) daarbeneden ligt, zodat $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = standaardafwijking, berekend op basis van resultaten die onder reproduceerbaarheidsomstandigheden zijn verkregen.

- $RSD_R =$ relatieve standaardafwijking, berekend op basis van resultaten die onder reproduceerbaarheid-omstandigheden zijn verkregen $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$
- $HORRAT_r =$ de waargenomen RSD_r gedeeld door de met behulp van de vergelijking van Horwitz geschatte RSD_r , onder de aanname $r = 0,66R$.
- $HORRAT_R =$ de waargenomen RSD_R gedeeld door de met behulp van de vergelijking van Horwitz berekende RSD_R ^(b).

3.2. Algemene voorschriften

De analysemethoden voor de controle op levensmiddelen moeten voorzover mogelijk voldoen aan de punten 1 en 2 van de bijlage bij Richtlijn 85/591/EEG.

De voor de analyse van lood in wijn te gebruiken methode is vastgelegd in hoofdstuk 35 van de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2676/90 van de Commissie ⁽¹⁾ tot vaststelling van de in de wijnsector toe te passen communautaire analysemethoden.

3.3. Specifieke voorschriften

3.3.1. Analyses op lood, cadmium en kwik

Er worden geen specifieke methoden voor de bepaling van het lood-, cadmium- en kwikgehalte voorgeschreven. De laboratoria moeten een gevalideerde methode gebruiken die voldoet aan de in tabel 3 opgenomen prestatiecriteria. Zo mogelijk wordt bij de validatie in de testmaterialen voor het ringonderzoek een gecertificeerd referentiemateriaal opgenomen.

Tabel 3: Prestatiecriteria van analysemethoden voor lood, cadmium en kwik

Parameter	Waarde/opmerking
Van toepassing op	De in Verordening (EG) nr. 466/2001 van de Commissie genoemde levensmiddelen
Aantoonbaarheidsgrens	Maximaal een tiende van de in Verordening (EG) nr. 466/2001 vastgelegde waarde, behalve als de voor lood vastgelegde waarde kleiner dan 0,1 mg/kg is. In dat geval maximaal een vijfde van de vastgelegde waarde
Bepaalbaarheidsgrens	Maximaal een vijfde van de in Verordening (EG) nr. 466/2001 vastgelegde waarde, behalve als de voor lood vastgelegde waarde kleiner dan 0,1 mg/kg is. In dat geval maximaal twee vijfde van de vastgelegde waarde
Precisie	$HORRAT_r$ - of $HORRAT_R$ -waarden kleiner dan 1,5 in het validatieonderzoek
Terugvindingspercentage	80-120 % (zoals aangegeven in het ringonderzoek)
Specificiteit	Vrij van matrixeffecten en spectrale storingen

3.3.2. Analyses op 3-MCPD

Er worden geen specifieke methoden voor de bepaling van het 3-MCPD-gehalte voorgeschreven. De laboratoria moeten een gevalideerde methode gebruiken die voldoet aan de in tabel 4 opgenomen prestatiecriteria. Zo mogelijk wordt bij de validatie in de testmaterialen voor het ringonderzoek een gecertificeerd referentiemateriaal opgenomen. Door middel van een ringonderzoek is een specifieke methode gevalideerd die aan de eisen van tabel 4 voldoet ^(c).

⁽¹⁾ PB L 272 van 3.10.1990, blz. 1.

Tabel 4: Prestatiekenmerken van analysemethoden voor 3-MCPD

criterium	Aanbevolen waarde	Concentratie
Veldblanco's	Onder de aantoonbaarheidsgrens	—
Terugvindingspercentage	75-110 %	Alle
Bepaalbaarheidsgrens	Maximaal 10 g/kg op basis van de droge stof	—
Standaardafwijking van de veldblancometing	< 4 g/kg	—
Eigen betrouwbaarheidsschattingen — standaardafwijking van herhaalde metingen bij verschillende concentraties	< 4 g/kg < 6 g/kg < 7 g/kg < 8 g/kg < 15 g/kg	20 g/kg 30 g/kg 40 g/kg 50 g/kg 100 g/kg

3.4. Schatting van de analytische juistheid en berekening van het terugvindingspercentage

Waar mogelijk wordt een schatting van de juistheid van de analyses gemaakt door geschikte gecertificeerde referentiematerialen in de analysegang mee te nemen.

Daarbij worden de onder auspiciën van IUPAC/ISO/AOAC opgestelde „Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement” ^(d) gevolgd.

Het analyseresultaat wordt al dan niet met een correctie geregistreerd. De registratiewijze en het terugvindingspercentage moeten worden vermeld.

3.5. Door de laboratoria te bieden kwaliteitsgaranties

De laboratoria moeten voldoen aan Richtlijn 93/99/EEG.

3.6. Weergave van de resultaten

De resultaten moeten worden uitgedrukt in dezelfde eenheden als de in Verordening (EG) nr. 466 /2001 van de Commissie vastgestelde maximumgehalten.

LITERATUURVERWIJZINGEN

- (a) Draft Standard prEN 13804, „Foodstuffs — Determination of Trace Elements — Performance Criteria and General Considerations”, CEN, Stassartstraat 36, B-1050 Brussel.
- (b) W Horwitz, „Evaluation of Analytical Methods for Regulation of Foods and Drugs”, Anal. Chem., 1982, No 54, 67A-76A.
- (c) Method of Analysis to determine 3-Monochloropropane-1,2-Diol in Food and Food Ingredients using Mass Spectrometric Detection, voorgelegd aan CEN TC 275 en AOAC International (ook beschikbaar als „Report of the Scientific Cooperation task 3.2.6: Provision of validated methods to support the Scientific Committee on Food's recommendations regarding 3-MCPD in hydrolysed protein and other foods”).
- (d) ISO/AOAC/IUPAC Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement. Edited Michael Thompson, Steven L R Ellison, Ales Fajgelj, Paul Willetts and Roger Wood, Pure Appl. Chem., 1999, No 71, 337-348.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 maart 2001

tot intrekking van Beschikking 93/351/EEG houdende vaststelling van de analysemethoden, de bemonsteringsschema's en de aan te houden waarden voor kwik in visserijproducten

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 672)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/182/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/493/CEE van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijproducten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/79/CE⁽²⁾, en met name op de bijlage, hoofdstuk V, deel II, punt 3, onderdeel C,

Overwegende dat:

- (1) Verordening (EG) nr. 466/2000 van de Commissie⁽³⁾ stelt ter bescherming van de volksgezondheid de maximumgehalten van bepaalde verontreinigende stoffen in levensmiddelen vast en, omwille van de transparantie zijn voor concentraties kwik in visserijproducten voor menselijke consumptie, als genoemd in Beschikking 93/351/EEG⁽⁴⁾, maximumwaarden in voornoemde verordening opgenomen. Bijgevolg moet Beschikking 93/351/EEG worden ingetrokken.
- (2) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Parlement Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 93/351/EEG wordt met ingang van 5 april 2002 ingetrokken.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 24 van 30.1.1997, blz. 31.

⁽³⁾ Zie blz. 1 van dit Publicatieblad.

⁽⁴⁾ PB L 144 van 16.6.1993, blz. 23.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 maart 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie
